

звавала Търновска-та си сестра като по-първна глава на Българска-та църква. Въ това време Охридска-та Јерархия се е отръснала от гръцки елементъ, който бъше се въмъкналъ въ нея въ 11-ти и 12-ти векъ, кога-то Българският патріархъ въ Охрида се подтвърждаваше отъ Византийски императоръ. — Това тъсно съединение на двѣ-те Български духовни Јерархии се продължава не твърдъ много време. Въ 1241 год. Иоанъ Асенъ умре, като оставилши широко-то Българско царство на малолѣтни-те си синове, Каломан и Михаил Асенъ. Тъхното малолѣтство е било причина на много придворни интриги, които съ произвели голѣми смути въ Българско-то царство. Византийски императоръ Иоанъ Ватаци побръза да извлече полза за своята държава отъ тъзи безурядици Български и безъ голѣми усилия отне отъ Българско-то царство градовете: Серресть, Менликъ, Прилѣпъ, Велесъ, Просъкъ, Велбѫждъ, Скопие, Хотово, Стѫпія, Чепина, Станимѣка и проч.²⁾ — Тогава и Охрида е миняла втори пътъ подъ Византийска-та власть. Чрезъ това се прекъсна тъсно-то единение на Охридски Български светителъ съ Търновски. Охридска-та патріаршия е била приниждана да се повърне пакъ къмъ сѫщо-то положение, въ което се намираше презъ 11-ти и 12-ти векъ, т. е. да се подчини на Византийско-то влияние. Въ такова положение тя се намира около 100 години. — Отъ началото-то на 14-ти векъ на Балкански полубстръвъ захвана да преобладава Сръбско-то царство, което особено се възвыси при Стефана Душана (отъ 1336 до 1356.). Този *Силни кралъ* покори на власть-та си цѣла Македонія, Албанія и съверна-та поло-

²⁾ Acropolita у Стр. III, 737.